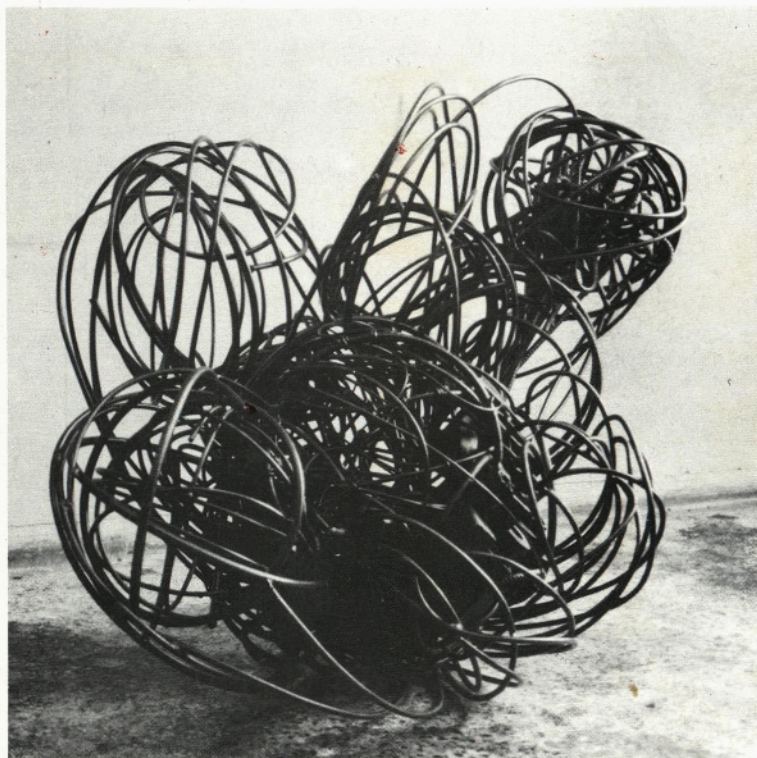

ZAVOD ZA KULTURO IN IZOBRAŽEVANJE
TRŽIČ
KNJIŽNICA DR. TONETA PRETNARJA
PAVILJON NOB TRŽIČ

Iz cikla Poln praznine, varjeno železo

POLN PRAZNINE

TAKAYUKI NAGAI

Oktober—november 1993

Razstavni prikaz skulpture Japonca **Takayuki Nagaja**. Ob že znAnem japonskem racionalizmu, njegovi latentni estetiki in zadržani emocionalnosti ugotavljamo za tega avtorja predvsem umik iz negotovega, odtujenega industrijskega sveta na način, kako oživeti dano, najdeno tvarino brez funkcije. Nagajev aktivni poseg v prostor z razprtimi kroglastimi oblikami, ki skozi ostenje neke umišljene vrtenine povzemajo zunanji prostor, razkriva hkrati tisto subjektivno poezijo nove telesnosti. Skozi odkrivanje prvin plastičnega jezika Takayuki Nagaja se srečujemo z modernistično tradicijo, še posebej z izrazitejšim vplivom junk — arta in arte povera.

Aleksander Bassin

OSEBNA »IZKAZNICA«:

TAKAYUKI NAGAI

1962 Ayauta, Japonska

1985 Univerza likovnih umetnosti, Osaka

1990–92 Akademija za likovno umetnost, Ljubljana. Podiplomski študij kiparstva pri prof. Dragu Tršarju

Samostojne razstave / One-Man Exhibitions

1983 Galerija Tableau 5, Sakaide, Kagawa

1986 Galerija Tableau 5, Sakaide, Kagawa

1987 Galerija Tableau 5, Sakaide, Kagawa
Galerija, Kunugi, Ginza, Tokio

1988 Galerija Kunugi, Ginza, Tokio

1989 Galerija Kunugi, Ginza, Tokio

Javni spomeniki

Public Works and Monuments

1985 Padel list

Marugame art Museum, Marugame, 180 × 160 × 45 cm

1986 Bodočnost — človeštvo, zemlja, sonce Hanzan, 200 × 400 × 180 cm

1988 Jedro — bistvo

Sakaide, YKK 400 × 400 × 400 cm

1991 Poln praznine

Murska Sobota, Slovenija, 90 × 90 × 120 cm

PRISRČNO VAS VABIMO, DA
S SVOJIMI PRIJATELJI IN ZNANCI
OBIŠČETE PAVILJON NOB V TRŽIČU,
KJER VAM V PETEK, 8. OKTOBRA, OB 18. URI
PREDSTAVLJAMO:
PESNIŠKI VEČER
VILJEM ŠAJNIČ
IN KIPARSKO RAZSTAVO
POLN PRAZNINE
TAKAYUKI NAGAI

Najprej se bomo v spodnji dvorani paviljona srečali s pesnikom, nato pa v razstavišču s kiparjem.

Razstavo si boste lahko do 15. novembra 1993 ogledali vsak dan med 16. in 18. uro, ob sobotah in nedeljah tudi med 9. in 12. uro.

Ob ponedeljkih ni ogledov.

Kipar-umetnik o sebi pravi:

Želim ustvarjati v umetnosti, za katero stoji določena ideja; in skušam se izraziti o prirodnem prostoru s pomočjo artificalnega materiala in se na ta način izogniti, da bi sledil naravi z njenimi lastnimi sredstvi. Narava je misterij, pa čeprav je predmet prirodoslovnih znanosti, sama po sebi je umetnost. V njej ni nič stalnega, vse se spreminja — je kot fluid, poln ustvarjalne energije.

Karkoli vidimo ali kar je v naši skušnji, je pravzaprav samo začasen fenomen; sčasoma izgine, se izgubi v nič in se potem znova pojavi v drugi obliki. Budizem se na to odziva pod imenom KU — »praznina«. Prostor, ki ga ustvarjam s pomočjo sukanja in prepletanja železa, je po mojem mnenju pomembnejši, kot pa prostor okrog kosa železa, ki ga ne preoblikujem. Prostor v skulpturi ima podobno funkcijo kot čisti prostori na dvodimenzionalni sliki. Mnenja sem, da je veliko težje ustvariti tak notranji prostor v skulpturi kot pa sliko. KU — »praznina« je torej simbol tega notranjega prostora, ki ga ločujem od prostora okrog skulpture s pomočjo upognjenih železnih oblik. Zato da izrazim KU, moram najprej določiti YU »Nekaj«.

Želim živeti in ustvarjati v prizadevanju, da me »praznina« zadovolji in se hkrati najdem na višji ravni.

Takayuki Nagai

I would like to produce an art which has an idea behind it. In my case I am trying to express natural space by an artificial material, thus avoiding to pursue nature by its own means. Nature is a mystery even when it is the object of natural sciences, let alone art. There is nothing constant about it, everything is changing. It is like a fluid movement filled with the power of creation.

Everything that can be seen or can be experienced is only a temporary phenomenon, which disappears with time into nothing and reappears later in a new form. Buddhism refers to this concept as KU — "Void". Space created by bending, twisting and intertwining iron is much more valuable than space around a piece of iron before any transformation. Spaces within a sculpture have a function similar to blank spaces on a two dimensional painting. I consider it more difficult to create such inner spaces within a sculpture than a painting. KU — "Void" is symbolically present in those inner spaces delineated from the space around the sculpture by bent forms of iron. In order to express KU, one first has to define YU — "Something".

I would like to live and produce in search of a "satisfying void" and look for myself at a higher dimension.

Takayuki Nagai

O PESNIKU:

VILJEM ŠAJNIČ se je rodil 9. aprila 1951 v Trziču. Osnovno šolo je obiskoval v rojstnem mestu, srednjo tekstilno šolo pa v Kranju. Kot tekstilni tehnik je kakih sedem let služboval v Bombažni predilnici in tkalnici v Trziču, nato pa s presledki približno šest let v Ljubljanski banki — tudi v Trziču. Nemirni duh in svojstvena življenjska filozofija sta ga vodila po svetu od Amsterdama do Kalkute in do Sri Lanke. Danes s svojo družino živi in dela v rodnem Trziču, na Ravnah 4.

Prve Pesmi Viljema Šajniča so nastale že v najstniških letih. Velik vzor mu je bil že takrat Tomaž Šalamun in njegov Poker. Ko Viljem govori o svojem ustvarjanju, pravi, da je treba včasih ljudi dregniti, zbuditi, saj če jim poješ uspavanke — zadremljejo. Ko se zdrznejo, pa prisluhnejo. Zato zna biti njegova poezija včasih za koga malo šokantna ali moderna (Abeceda), po drugi strani pa je v nekaterih pesmih, ki še niso bile vse objavljene, pravi lirik. Kitico in rimo redko uporablja, bližji mu je svobodni verz.

Svoje pesmi je objavil v reviji SODOBNOST leta 1976, kasneje je objavil nekaj pesmi v MLADINI in v NIHALU. Predstavil se je že na več literarnih večerih v Trziču, v Kranju, v Radečah, ... Letos je v samozaložbi izdal pesniško zbirko ABECEDA z nenavadno zasnovo in s samosvojo sporočilnostjo.

Pesmi iz Abecede in iz rokopisnega pesniškega snovanja VILJEMA ŠAJNIČA bosta brala MARINA BOHINC in BOJAN VESELINVIČ, s kitaro bo pesmi pospremil STANE BITEŽNIK.

(Marija Maršič)

žarki
preleteli
so
moj
prag
a sem
neizbežno
(o vrag)
nehvaležno
jih
odslovil

srečaš
ptico
polomila
so se
krila
a ona
bi
letela
z neutrujenim
pogledom